

Hvorfor er vi her?

Før vi kom til NAs fællesskab, kunne vi ikke håndtere vore liv. Vi kunne ikke leve og nyde livet, som andre mennesker gør. Vi var nødt til at have noget andet og troede, at vi havde fundet dette i stofferne. Vi placerede brugen af dem over vores familiers og koners, mænds og børns velfærd. Vi måtte have stoffer for enhver pris. Vi gjorde mange mennesker stor fortræd, men mest af alle gjorde vi os selv fortræd. På grund af vores manglende evne til at acceptere personligt ansvar, skabte vi i virkeligheden vores egne problemer. Vi syntes at være ude af stand til at stå ansigt til ansigt med livet på dets egne betingelser.

De fleste af os indså, at vi i vores addiction langsomt begik selvmord, men addiction er en så snedig fjende af livet, at vi havde mistet styrken til at gøre noget ved den. Mange af os endte i fængsel eller søgte hjælp gennem medicin, religion og psykiatri. Ingen af disse metoder var tilstrækkelige for os. Vores sygdom dukkede altid op igen eller fortsatte med at udvikle sig, indtil vi i desperation søgte hjælp hos hinanden i Narcotics Anonymous.

Vi indså, at vi var syge mennesker, efter vi var kommet til NA. Vi led af en sygdom, for hvilken der ikke er nogen kendt helbredelse. Den kan dog stoppes på et vist stadium, og så er bedring mulig.